

Peaces

#4 | najaar 2011

**Jubileumnummer:
PBI bestaat 30 jaar!**

**Jan Pronk over
duurzame vrede**

**Nieuwe hoop voor
inheemse groepen
in Mexico**

In dit nummer

- 3   Ons werk
- 4   Bericht uit Colombia
- 5   Gastcolumn over mensenrechten van Jan Pronk
- 6   Vijf vragen aan het Advocacy Forum Nepal
- 7-9   Fotoreportage Mexico
- 10   Bericht uit Honduras
- 11-12 Achtergrond: 30 jaar PBI
- 13   Bericht uit Nederland
- 14   Nieuws en agenda
- 15   Steun PBI
- 16   Donateur aan het woord

Colofon

Aan deze Peaces werkten mee:

Redactie: Sanna Koet, Janou Zoet, Jeroen van de Lindeloof, Marijke Tolboom

Eindredactie: Anouk Eigenraam, Liesbeth Lenselink, Esther Vink

Hoofdreductie: Inge ter Schure

Vormgeving: Baba's projects

www.babasprojects.com

Met medewerking van: Carly Bishop, Emma Jansen, Eva Scarfe, Jan Pronk.

Foto omslag: geweldloze actie is al dertig jaar lang de essentie van het werk van Peace Brigades.

PBI Nederland
Oudegracht 36
3511 AP Utrecht
06 16 49 82 21

info@peacebrigades.nl
www.peacebrigades.nl
skypeadres: pbi.nederland

KvK: 41024240
Triedos 39.05.01.034 t.n.v. PBI Nederland

Ons werk

PBI is een door de Verenigde Naties erkende non-gouvernementele organisatie en bestaat dit jaar alweer 30 jaar. Wij zenden vrijwilligers uit de hele wereld uit om bedreigde mensenrechtenverdedigers te begeleiden in hun strijd voor de bescherming van de mensenrechten.

PBI beschermt in vier landen ongeveer 45 mensenrechtenorganisaties, drie vredesgemeenschappen en elf prominente mensenrechtenverdedigers op individuele basis. Naar schatting hebben 7000 mensen hier direct profijt van en heeft ons werk een positief effect op vele duizenden mensen, hun gemeenschappen en staatsstructuren.

In 2001 ontving PBI voor haar werk de *Martin Ennals Award for Human Rights Defenders* uit handen van Amnesty International en in datzelfde jaar werd de organisatie genomineerd voor de Nobelprijs voor de Vrede.

Wij creëren *space for peace*, ruimte voor vrede, waardoor mensenrechtenverdedigers zelf op een

veilige manier aan een betere toekomst kunnen werken. Een belangrijk uitgangspunt van PBI is dat we ons niet mengen in het conflict en onpartijdig blijven.

Afdeling Nederland

De afdeling in Nederland heeft vier kerntaken:

- werven, trainen en ondersteunen van project-vrijwilligers
- werven van financiën
- onderhouden van het politieke steunnetwerk in Nederland
- verzorgen van communicatie en voorlichting over PBI en haar gedachtegoed.

Om deze taken te verwezenlijken worden activiteiten georganiseerd, waarbij de doelstellingen van PBI als uitgangspunt worden genomen.

Zie ook: www.peacebrigades.org en www.peacebrigades.nl

In Afrika is overleven geen kunst, maar een van generatie op generatie overgeleverde vaardigheid.

Gastcolumnist Jan Pronk. Lees verder op pagina 5.

Bericht uit Colombia

Vanuit Colombia beschrijft projectvrijwilliger **Carly Bishop** een aantal dagen in het PBI-team in de vredesgemeenschap San José de Apartadó.

Zondag

Na het doornemen van de laatste rapporten en nieuwsberichten gaan we met de *chivero*, het lokale openbaar vervoer, van Apartadó naar San Josecito. Dit is één van de dorpen in de bergen die deel uitmaakt van de vredesgemeenschap van San Jose de Apartadó. Deze gemeenschap werd in 1997 gevormd door 500 ontheemden als reactie op de massamoorden van het jaar ervoor. San José de Apartadó heeft verklaard geen partij te zijn in het Colombiaanse conflict.

Eenmaal in San Josecito vergaderen we met het bestuur over de actuele situatie in het gebied en aanvragen voor begeleiding door PBI. Midden in het dorp wordt gebouwd aan een monument voor mensen van de vredesgemeenschap die vermoord of vermist zijn. Zo blijven zij onderdeel van het dorpsleven.

Maandag

Vandaag gaan we te voet naar La Union, een dorp van de vredesgemeenschap gelegen op grote hoogte. Daar pra-

ten we met bestuurslid **Martha** in haar houten huisje waar ze *arepa's* (maiskoecken) maakt op houtvuur. Onderweg naar La Union horen we een geweerschot; het is helaas nog altijd een conflictgebied. De gemeenschapsleden hebben een soort zesde zintuig voor dit soort geluiden ontwikkeld, zij horen ze vaak al van zeer veraf.

Dinsdag

Mensen komen terug van het land met manden vol bakbananen op hun rug. Zo ook **Don Pascual**, lid van de vredesgemeenschap, die ons vertelt dat de politie en het leger verantwoordelijk zijn geweest voor veel mensenrechtenschendingen in dit gebied. In het dorp heerst angst voor een nieuwe inval van gewapende actoren als het leger of de guerrilla. Men is erg blij met internationale aanwezigheid van organisaties als PBI, vertelt hij. Desondanks gaat het conflict echter door: sinds de oprichting zijn er meer dan 170 leden van de vredesgemeenschap gedood.

Vol herinneringen aan deze bewonderenswaardige mensen gaan we met de *chivero* terug naar Apartadó. Morgen ga ik een rapport schrijven over dit verblijf en verder werken aan onze politieke lobby om onze ongerustheid over de mensenrechtenschendingen in de gemeenschap onder de aandacht te brengen.

Meer weten over het werk van PBI in Colombia? Zie www.peacebrigades.nl

Meer informatie over de vredesgemeenschap San José de Apartadó: www.cdpsanjose.org

Ook projectvrijwilliger worden? Check onze site voor de procedure.

“Je komt altijd weer bij de oorlog terecht”

De internationale politiek liet de oorlog in Liberia en Sierra Leone een tijdje voortwoeden, de landen die het betrof waren voor de internationale gemeenschap niet zo erg belangrijk. De diepere oorzaken van de conflicten werden niet aangeroerd en degenen die belang hadden bij het voortduren van het geweld konden hun gang blijven gaan. Ik ben in de jaren negentig een beetje betrokken geweest bij internationaal overleg om een en ander te stoppen. Het leek tamelijk uitzichtloos, maar inmiddels is er een tijdelijke stabilisering bewerkstelligd, deels van binnenuit, deels met hulp van buiten.

Het is van groot belang deze landen en de mensen daar niet te vergeten. Nadat iets is bereikt wat een beetje op vrede lijkt, pleegt het Westen een andere kant op te kijken. Maar het is juist van belang dat niet te doen, contacten te leggen, bezoeken af te leggen, de binnenlanden af te reizen, te luisteren naar de verhalen en daarvoor veel tijd te nemen. Dat kan bijdragen tot meer begrip, en helpen de juiste dingen te doen en de verkeerde na te laten. Het kan bijdragen tot verdere stabilisatie, tot het voorkomen van escalatie van de natuurlijk nog bestaande tegenstellingen, en op termijn, misschien tot enigerlei vorm van verduurzaming van vrede. Een zoektocht naar verleden, heden en toekomst.

Kort geleden mocht ik kennismaken van een verslag over zo'n zoektocht die echt inzicht biedt van binnenuit, opgesteld door een journaliste, **Jacqueline Maris**. Zij omschreef haar tocht als een reis naar het 'Begin van het Kwaad'. “Je komt altijd weer bij de oorlog terecht”, zegt een van de gesprekspartners onderweg. Zo is het inderdaad. Heel veel mensen in landen zoals Sierra Leone en Liberia komen niet meer van de oorlog los, ook al proberen ze dat te doen door van hun huidige situatie het beste te maken.

In Afrika is overleven geen kunst, maar een van generatie op generatie overgeleverde vaardigheid. Duurzaam overleven gaat echter niet vanzelf. Het vereist dat er na een oorlog een nieuw perspectief wordt geboden, waarbij mensen weten dat zij ook morgen en overmorgen zullen kunnen overleven, zich veilig voelen, weten dat zij niet bang hoeven te zijn voor nieuw geweld en daartoe dus ook niet zelf opnieuw een toevlucht hoeven te zoeken. Dat kan alleen van binnenuit gebeuren, door de mensen zelf, misschien met een beetje hulp en aandacht van buitenaf.

Deze column is ingekort, lees het gehele verhaal op de website www.peacebrigades.nl, onder het kopje 'Nieuws'.

Jan Pronk, hoogleraar in Theorie en Praktijk van Internationale Ontwikkeling aan het International Institute of Social Studies in Den Haag en oud-minister van Ontwikkelingssamenwerking.

“Door de aanwezigheid van PBI worden wij niet afgeleid door zorgen om veiligheid”

Door **Emma Jansen** en **Sanna Koet**

Mensenrechtenadvocaat **Kashiram Dhungana** is werkzaam bij het *Advocacy Forum* (AF), een door PBI begeleide organisatie in Nepal. Tevens is hij coördinator van het districtskantoor in Gulariya (Bardiya district), waar PBI ook haar veldkantoor heeft. Kashiram is een gedreven man die zich ondanks alle risico's al jaren inzet voor de bescherming van de mensenrechten samen met zijn collega's.

Hoe kwam het *Advocacy Forum* in contact met PBI?

Het hoofdkantoor van AF is één van de organisaties die in 2005 aan PBI heeft gevraagd om naar Nepal te komen nadat zij had gehoord van haar werkzaamheden in andere landen. AF was de eerste partnerorganisatie van PBI in Nepal. De samenwerking is geïntensiveerd nu PBI een veldkantoor heeft geopend in Gulariya.

Hoe staat PBI het *Advocacy Forum* bij?

PBI geeft ons beschermde begeleiding als wij daarom vragen. Ook maakt ze risicoanalyses voor de regio Bardiya. PBI onderhoudt daarnaast contact met de veiligheidsdiensten van de Nepalese overheid (politie, gewapende politie en het leger) en politieke partijen, om de veiligheid van de advocaten van AF te bespreken en te vergroten. Tot slot deelt PBI haar veiligheidsanalyses met ons wanneer nodig, en adviseert ze hoe wij de veiligheid van de advocaten werkzaam bij AF kunnen bevorderen.

Waarom heeft het *Advocacy Forum* PBI nodig?

Wij voelen ons onveilig wanneer wij ons werk uitvoeren. Er zijn veel risico's aan het werk verbonden en zonder de aanwezigheid van PBI nemen de bedreigingen ernstiger vormen aan.

Welk verschil maakt de aanwezigheid van PBI?

Als PBI ons begeleidt, kunnen wij ons helemaal concentreren op waar het om gaat: ons werk. Door de aanwezigheid van PBI worden we niet

Kashiram (met pet) in actie in Nepal op Human Rights Day met PBI-vrijwilliger op de achtergrond.

afgeleid door zorgen over onze veiligheid. Zo kunnen wij ons volledig richten op het beschermen van de rechten van onze cliënten.

Wat is je wens voor de toekomst?

Ik hoop dat de straffeloosheid zal afnemen in heel Nepal. Ook hoop ik dat de mensenrechtensituatie een beetje beter zal worden en dat sommige mensen gerechtigheid zullen krijgen. Natuurlijk wil ik eigenlijk dat de straffeloosheid helemaal zal verdwijnen en iedereen gerechtigheid zal krijgen, maar dat is geen realistische wens op het moment. Eerst moet de wet veranderen; zo is marteling nu niet strafbaar.

Daarna komt het moeilijkste: de implementatie van de wet. Hierover ben ik heel sceptisch. De praktijk is heel moeilijk, maar een verbetering van de wetgeving is een eerste kleine stap in de goede richting.

Mexicaanse mensenrechtenorganisatie heropent kantoor onder internationale belangstelling

Door **Janou Zoet**

De arme inheemse bevolkingsgroepen in de Mexicaanse staat Guerrero zijn al jaren slachtoffer van ernstige mensenrechtenschendingen. De organisatie Tlachinollan maakt zich sterk voor de rechten van deze inheemse bevolkingsgroepen. Het *Human Rights Center of the Mountain Tlachinollan* (CHRM) is sinds 1994 actief in Guerrero. De organisatie en haar directeur **Abel Barerra** worden sinds 2003 door PBI begeleid.

Nadat in 2009 twee leiders van een inheemse organisatie - **Manuel Ponce** en **Raúl Lucas** - werden ontvoerd, gemarteld en vermoord, kondigde Barerra aan één van de twee Tlachinollan kantoren te sluiten. Zijn organisatie kon mensenrechtenverdedigers in de regio Ayutla niet langer een veilige werkomgeving garanderen.

Hoewel de gevaren nog niet geweken zijn, besloot de organisatie het kantoor in Ayutla op 16 juni 2011 te heropenen. Met het heropeningsevenement en veel internationale belangstelling, hoopt Tlachinollan aandacht te vestigen op het belang van veiligheid voor mensenrechtenverdedigers.

Aanwezige PBI'ers maakten een fotoreportage.

1

2

1. Ben Leather, PBI *advocacy coordinator* in Mexico-stad, krijgt een krans omgehangen.
2. Openingsceremonie voor het kantoor van Tlachinolán. Met een rood doek probeert men de warmte te trotseren. Als dank voor broederschap en betrokkenheid bij de mensenrechtenverdedigers krijgen diverse aanwezigen een bloemenkrans omgehangen.
3. Buurtbewoners volgen de ceremonie.
4. Guadalupe Castro Morales en Margarita Martín de las Nieves, de weduwen van Raúl en Manuel, de omgebrachte leiders van organisatie OPIM.
5. Ter nagedachtenis aan de omgebrachte mensenrechtenverdedigers wordt een gedenkplaat onthuld bij de ingang van het kantoor.
6. PBI-clïënten Abel Barrera en Tita Radilla (vice-presidente van AFADEM, de organisatie voor familieleden van verdwenen personen) naast Juan Alarcon; directeur van de Mexicaanse Commissie voor de Mensenrechten in Guerrero.
7. Na de onthulling wordt het kantoor opengesteld voor een kijkje binnen.

PBI inventariseert problemen in Honduras

Door **Sanna Koet**

PBI-vrijwilliger Eva Scarfe vertrok afgelopen mei op verzoek van lokale mensenrechtenorganisaties naar Honduras. Samen met drie andere PBI'ers inventariseerde zij welke problemen er in het land spelen en wat PBI daar in de toekomst kan betekenen.

Zondag 8 mei

Wij vertrekken vanuit de hoofdstad naar het noorden van het land. De eerste week van de missie hebben wij in de hoofdstad doorgebracht, waar wij met afgevaardigden van verschillende (mensenrechten)organisaties hebben gesproken. Wij hebben nu een goed idee van de uitdagingen waarmee zij worden geconfronteerd en zijn onder de indruk van hun moed en toewijding. Het is heerlijk om nu de grote, chaotische en vervuilde stad te verlaten en door het prachtige berglandschap van Honduras te rijden.

Maandag 9 mei

In de bergen van Honduras, omringd door een dennenbos, bezoeken wij een kleine organisatie die opkomt voor de rechten van de inheemse volken, vooral voor die van het Lenca volk. Een medewerker vertelt dat de situatie na de staatsgreep van 2009 is verslechterd en dat het Lenca volk steeds meer lijdt onder toenemende onderdrukking door overheidstroepen. Na deze ontmoeting vertrekken wij met de bus naar de stad San Pedro Sula, in het noorden van Honduras.

Dinsdag 10 mei

's Ochtends ontmoeten wij leden van de Vereniging van Rechters voor Democratie. Sinds de staatsgreep zet deze vereniging zich in voor de bescherming van de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht. De vereniging laat ons weten dat de aanwezigheid van PBI in Honduras zeer gewenst is. Na deze ontmoeting splitst de groep zich op en trek ik samen met PBI'er **Emily** verder naar de Noordkust. De bewoners van deze streek, de Garifuna, staan onder druk van projectontwikkelaars die het land en visgebieden

opeisen voor massatoerisme. De Garifuna pleiten echter voor duurzaam toerisme. Zij hebben sindsdien verscheidene bedreigingen ontvangen. Daarom vragen ze PBI om een project te starten in het gebied. Na een lange dag val ik uitgeput in mijn hut in slaap met het geluid van de zee op de achtergrond.

Donderdag 12 mei

Wij vertrekken voor enkele dagen naar het gebied Bajo Aguán, dat internationaal bekend staat wegens de vele mensenrechtenschendingen. Lokale boerencoöperaties en grootschalige landbouwbedrijven strijden daar al vele jaren om het land. We voelen dat de mensen hier groot gevaar lopen en onder druk staan. De lokale afgevaardigden die wij spreken van de boerencoöperaties vertellen over recente verdwijningen, moorden en intimidaties. En het houdt niet op, uit meerdere berichten die wij nu ontvangen, blijkt dat de mensenrechten nog steeds voortdurend worden geschonden. Zeer heftig.

Op de website van PBI Nederland kunt u meer lezen over de missie en het vervolg:

www.peacebrigades.nl

Eva (links) samen met Emily op bezoek bij een organisatie van familieleden van verdwenen mensen in Honduras.

30 jaar *making Space for Peace*

Door **Marijke Tolboom**

Peace Brigades International (PBI) onderneemt al dertig jaar actie tegen geweld en onrechtvaardigheid op het gebied van mensenrechten. Waar het dertig jaar geleden mee begon? Met de diepe overtuiging dat het mogelijk is een verschil te maken in het bevorderen van vrede.

In 1981 kwamen vredesactivisten van over de hele wereld op Grindstone Island (Canada) bijeen om een internationale organisatie op te richten die actie onderneemt tegen geweld. Een onafhankelijke, geweldloze, organisatie die als 'derde partij' intervenieert in conflictsituaties. Tijdens de oprichtingsvergadering van PBI werd gezegd:

“Wij richten een organisatie op die getrainde vrijwilligers kan mobiliseren en uitzenden naar conflictgebieden om geweldsuitbraken te voorkomen. Vredesbrigades, samengesteld om te voldoen aan specifieke behoeften en verzoeken zullen onpartijdige missies verrichten [...]. Wij bouwen voort op een rijke traditie van geweldloze actie. Wij zijn ervan overtuigd dat deze inzet van geest, hart en toewijding daadwerkelijk een significant verschil maakt in menselijke aangelegenheden.”

Het basisprincipe van PBI werd de overtuiging dat een situatie van geweld en onrechtvaardigheid alleen kan worden gestopt door geweldloze actie van lokale mensen en organisaties. Op sommige plekken is het levensgevaarlijk om op te komen voor je rechten omdat straffeloosheid en corruptie heersen en de politieke wil of kunde ontbreekt om recht te doen. Toch zijn er mannen en vrouwen die in deze schijnbaar uitzichtloze situaties de strijd tegen geweld en onrechtvaardigheid aangaan. Ook als zij daarmee hun leven en dat van hun familie riskeren. Het is de enige manier om een betere toekomst te creëren, voor henzelf, hun nabestaanden, voor de wereld. Het zijn deze mensenrechtenverdedigers waar alles wat PBI doet, om draait.

De tactiek

PBI beschermt en ondersteunt bedreigde mensenrechtenverdedigers op hún verzoek. Dat doet PBI door fysieke begeleiding van internationale vrijwilligers. Door de aanwezigheid van een PBI-vrijwilliger is de wereld beter op de hoogte van mensenrechtenschendingen en kunnen landen internationale consequenties verbinden aan geweld. PBI heeft een groot diplomatiek netwerk dat zij activeert bij acute nood. De aanwezigheid van PBI heeft nog een ander effect. Het biedt bedreigde mensenrechtenverdedigers hoop en steun. Het drukt uit dat zij er niet alleen voor staan en dat hun werk en strijd wereldwijd worden erkend.

Het werk van mensenrechtenverdediger Tita Radilla (midden) bewijst dat geweldloze actie grote impact kan hebben

Het werk van PBI'ers in de projectlanden wordt ondersteund en versterkt door de werkzaamheden van het internationaal secretariaat en dertien nationale afdelingen. Afdeling Nederland heeft vier kerntaken: werven, trainen en ondersteunen van (project)vrijwilligers, werven van financiën, het

onderhouden van het politieke en diplomatieke steunnetwerk in Nederland en het verzorgen van communicatie en voorlichting over PBI en haar gedachtegoed.

De praktijk

In de afgelopen dertig jaar zijn honderden vrijwilligers uitgezonden naar twaalf landen. Het resultaat is dat duizenden lokale mensenrechtenverdedigers ondanks doodsb bedreigingen hun strijd tegen geweld en onrechtvaardigheid (zijn) blijven voeren. En dat maakt verschil.

Algemene vergadering van PBI in 1989. Derde van links, bovenste rij is Evert Huisman, oprichter van PBI Nederland.

Om een recent en concreet voorbeeld te geven hoe groot dat verschil kan zijn: Op 12 juli 2011 heeft het Mexicaanse Hoogerechtshof geoordeeld dat militairen die verdacht worden van misdaden tegen de mensheid berecht moeten worden door civiele rechtbanken. Dit is een mijlpaal in de geschiedenis van Mexico, waar militaire straffeloosheid duizenden burgers het leven heeft gekost.

Deze mijlpaal is bereikt door het werk van onder anderen **Tita Radilla**, vice president van AFADEM. Zij strijdt al decennialang voor gerechtigheid voor haar vader, **Rosenda Radilla**, die in 1974 is 'verdwenen' nadat hij gevangen is genomen door militairen. Zij zegt over PBI: "PBI's aanwezigheid is heel belangrijk voor mij geweest in dit proces. Het geeft ons kracht. Voor mij persoonlijk geeft het een gevoel van veiligheid. De aanwezigheid van PBI

maakt daarnaast de Mexicaanse staat duidelijk dat onze zaak internationale aandacht en steun heeft." Het voorbeeld van Tita Radilla bewijst dat geweldloze actie uiteindelijk grote impact kan hebben. Zoals zij zijn er vele andere mensenrechtenverdedigers die tegen de stroom van terreur en geweld in blijven strijden voor gerechtigheid. Deze mensenrechtenverdedigers creëren een toekomst met minder geweld. Zij verdienen internationale bescherming, ondersteuning en erkenning.

De toekomst

Op dit moment begeleidt PBI ongeveer vierhonderd activisten in Guatemala, Colombia, Mexico en Nepal. Maar PBI blijft veel meer verzoeken voor bescherming ontvangen dan waaraan zij kan voldoen. PBI onderzoekt of het mogelijk is om haar werkzaamheden uit te breiden naar Kenia. In Kenia worden door de regering miljoenen sloppenwijkbewoners aan hun lot overgelaten. Voor hen dreigt huisonteigening door criminele projectontwikkelaars. Ook onderzoekt PBI of zij het project in Indonesië dat in 2011 is gesloten, kan worden heropend en worden de mogelijkheden in Honduras bekeken (zie p.10).

De doodstraffen die tegen elk en iedereen van ons zijn uitgevaardigd zijn niet ten uitvoer gelegd, louter en alleen omdat wij niet alleen zijn: wij hebben de begeleiding en de onvoorwaardelijke verdediging van PBI.

Francisco Campo, CREDHOS uit Colombia

PBI is alle internationale vrijwilligers, sponsors en donateurs ontzettend dankbaar voor hun inzet en ondersteuning. Dankzij hen maakt PBI de weg vrij voor lokale mensenrechtenverdedigers die strijden voor een toekomst met minder geweld. Bent u ook solidair met deze mensenrechtenverdedigers? Maak het verschil met uw inzet of donatie. Daarmee stelt u PBI in staat om mensenrechtenverdedigers ook in de toekomst te beschermen en te ondersteunen.

“Door PBI krijgen mensenrechtenverdedigers meer vrijheid om ervoor te gaan”

Door **Jeroen van de Lindeloof**

De drijvende kracht achter PBI is al 30 jaar lang de inzet van vrijwilligers. Sommigen zijn al heel lang actief, zoals **Joke Edenburg**, de internationaal archivaris van PBI. Zij is sinds 1995 actief bij PBI en heeft zich onder meer ingezet als projectvrijwilliger in Noord-Amerika, bestuurslid nationaal en internationaal en lid van diverse internationale comités.

Wat motiveert je om voor PBI te blijven werken?

De mensen waar we het voor doen. De mensenrechtenverdedigers in de projectlanden krijgen veel meer speelruimte. Door de begeleiding van PBI hebben zij de moed om rechtszaken aan te spannen, naar advocaten te gaan en met hun vakbondsleiders te vergaderen. Ze krijgen meer vrijheid om ervoor te gaan, om de aandacht op te eisen. Ook de samenwerking met de andere vrijwilligers geeft mij motivatie. We hebben veel plezier met elkaar.

Wat is er de afgelopen 30 jaar binnen PBI veranderd?

Het is professioneler geworden. Dat was ook noodzakelijk om met de tijd mee te gaan. Nu tekenen projectvrijwilligers bijvoorbeeld een contract om uitgezonden te worden. En ze worden strenger geselecteerd op basis van hun achtergrond en opleiding. Veel meer dan vroeger worden projectvrijwilligers geacht er een studie van te maken. Verder is PBI flink gegroeid. Zo hebben we bij PBI Nederland inmiddels ook betaalde krachten. PBI heeft nu meer structuur en een gezicht naar buiten.

En wat is er in die 30 jaar hetzelfde gebleven?

De beginselen van PBI: geweldloosheid, onpartijdigheid en consensus. Hoewel de consensuscultuur moeilijker te handhaven is naarmate de orga-

nisatie groeit, is dit altijd een vast uitgangspunt van PBI geweest.

Waarop zou PBI zich in de toekomst moeten richten?

Het zou goed zijn om projecten op te zetten in nieuwe landen. Er zijn tal van landen in Afrika en Azië waar de aanwezigheid van PBI veel zou kunnen betekenen. Maar het starten van zulke projecten is vooral een kwestie van geld en onderzoek.

Wat maakt PBI voor jou uniek?

Dat onze mensen ongewapend een conflictland binnenstappen en daar langdurig blijven. En ons steunnetwerk in de wereld, dat naar regeringen stapt om de problemen onder de aandacht te brengen. Uniek vind ik ook dat PBI vroegtijdig in actie komt en daardoor preventief mensenrechtenverdedigers beschermt door voor hen ruimte te creëren, zodat zij hun werk kunnen uitvoeren.

Nieuws en agenda

Projectvrijwilliger worden?

Loopt u met de gedachten rond om voor een jaar naar een van onze projecten te gaan om als vrijwilliger aan de slag te gaan? Kijkt u dan eens op onze website voor de aanmeldingsprocedure.

Geïnteresseerd? Van vrijdag 28 tot en met zondag 30 oktober vindt het trainingsweekend in Utrecht plaats. Kosten: 100 euro, alles inclusief. Meer informatie en opgave kan via:

pbi.trainingsgroep@gmail.com.

In Nederland vrijwilliger worden?

We zijn altijd op zoek naar mensen die graag voor PBI de handen uit de mouwen willen steken. Op onze site zijn onder Actief Worden diverse vacatures te vinden. De meeste posities zijn voor een dag (of meer) per week. Voor losse klussen kunt u zich aanmelden via Workpatch.nl. Meer informatie over aanmelden bij workpatch is te verkrijgen via het secretariaat, secretariaat@peacebrigades.nl.

PBI 30 jaar wereldwijde vieringen

Op 19 oktober vindt in Genève een internationale conferentie plaats over nationale en internationale beschermingsmechanismen voor mensenrechtenverdedigers. Hier is speciale aandacht voor de unieke benadering van de beschermende begeleiding van PBI. Gratis toegankelijk voor belangstellenden. Reis en verblijf zijn voor eigen rekening. In Duitsland vindt op 27 oktober de internationale conferentie '30 jaar PBI' plaats. Het thema is 'Bedreiging en bescherming van mensenrechtenverdedigers in verandering'. De dag start op 09.00 uur. Meer weten over deelname? Mail naar info@peacebrigades.nl

PBI Jaardag: 'Geweldloosheid als wapen'

'Geweldloosheid als wapen' was het thema van de jubileumdag van PBI. Op 17 september stonden ruim tachtig geïnteresseerden in het Louis Hartlooper Complex in Utrecht stil bij '30-jaar PBI'.

Een middag

vol interessante lezingen, film, workshop en debatten. Zo gaf hoogleraar Willem van Genugten een lezing over de vraag of militair ingrijpen gerechtvaardigd kan zijn bij grove mensenrechtenschendingen. Een inspirerende dag, vindt ook bezoeker Karin van Wijngaarden: "De wereldproblematiek is gigantisch en ik heb altijd het idee gehad dat ik niets kon veranderen. Door deze jubileumdag van PBI heb ik het idee dat er wel degelijk verandering mogelijk is!"

Nieuwe media

Volg PBI op Twitter, Facebook of LinkedIn! Vanaf onze homepage

www.peacebrigades.nl kunt u klikken op de icon-tjes om lid te worden.

Financiële steun hard nodig

PBI Nederland zorgt voor de werving en training van vrijwilligers die worden uitgezonden naar onze projectlanden, financiële bijdragen aan de projecten, informatie naar de achterban en de politieke steun die nodig is om de internationale druk hoog te houden zodat de veiligheid van de mensenrechtenverdedigers gewaarborgd kan worden.

We hebben uw financiële steun hard nodig om onze taken uit te kunnen blijven voeren. We hopen daarom dat u een bijdrage wilt overwegen. Mocht u vragen hebben over de mogelijkheden, wilt u uw jaarbijdrage verhogen, of wilt u een wijziging doorgeven, neemt u dan contact met ons op via 06 - 1649 8221 of info@peacebrigades.nl.

Als donateur ontvangt u ons blad Peaces per jaar en blijft u - als u zich daarvoor opgeeft - op de hoogte van onze activiteiten via de mail.

Namens onze cliënten in Nepal, Guatemala, Mexico en Colombia alvast hartelijk dank voor uw gift!

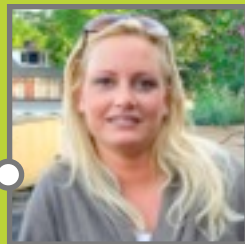

Hier
postzegel
plakken

PBI Nederland
Oudegracht 36
3511 AP Utrecht

Liesbeth Derksen (30 jaar) uit Bilthoven is net zo oud als PBI en onlangs donateur geworden. Ze doneert aan PBI omdat de organisatie de lokale bevolking van conflictgebieden de mogelijkheid geeft om voor hun rechten op te komen. “Als er geen bescherming is, is er niemand die dat voor hen doet.” Wat haar ook aanspreekt is dat PBI het voor jonge mensen mogelijk maakt naar het buitenland gezonden te worden met een missie. “En dat PBI is opgericht in mijn geboortjaar, is voor mij zeker een pluspunt”, zegt ze met een knipoog.

Liesbeth Derksen,
donateur

Ik steun Peace Brigades International

Hierbij machtig ik PBI Nederland om geld van mijn rekening af te schrijven als donatie voor het vredes- en mensenrechtenwerk van PBI.

- Ik steun PBI met ..... euro eenmalig
- Ik steun PBI met ..... euro per half jaar
- Ik steun PBI met ..... euro per jaar

- Ik blijf graag via d email op de hoogte van de activiteiten.
Email: .....

Naam: .....
Adres: .....
Postcode: .....
Plaats: .....
E-mail: .....
Rekeningnummer: .....

Handtekening: .....

Datum: .....

Plaats: .....